

vart

FOTO WAGNER FOTOGRAFIE

len voor eerlijke en voor iedereen

Mariska de Swart, 49 jaar, is hoofd van de afdeling Group en van het bureau Samaritanen en advies. „Als een lesbische vrouw een fysieke beperking heeft, heb ik er geen hokje voor.”

Ik zit in een rolstoel en heb met haar stofwerk te maken eerder als ik in de jeugdhulpverlening was bestuurslid bij de patiënten- en organisaties. „Ik heb projecten voor jongeren die dwarsliggen. Nu begeleid ik mijn eigen praktijkproblemen met een toegankelijkheid en die vastlopen in de k.” Ook zet ze zich in voor mensen met een

arbeidsbeperking aan het werk te krijgen. „Bij dat werk strijd ik voor inclusiviteit en gelijke kansen op alle fronten. Denk dan ook aan vrouwen, de gay-gemeenschap en migranten.”

Er is geen hokje waarin ik pas

Ze schuift graag aan bij tv-makers om daarover te praten. „Dan kunnen we het eens hebben over eerlijke kansen en alle wet- en regelgeving die erbij komt kijken. En hoe je de regels zo kunt toepassen dat iedereen er plezier van heeft.”

Met wie zou ze in een talkshow aan de tafel zitten? „Ik kruis graag de degens met politici die daarover gaan.”

Erwin Dijkstra

AANGELEVERDE FOTO

Kijk: ook wetenschappers hebben een handicap

Tv-kandidaat: Mr drs. Erwin Dijkstra. Is 31 jaar. Werkt als docent en onderzoeker aan het Instituut MetaJuridica van de Leidse rechtenfaculteit. Hij won prijzen voor zijn masterscriptie over de maatschappelijke positie van gehandicapten en voor zijn aanpak als werkgroepdocent. Als gevolg van hersenletsel loopt hij moeilijk en ziet hij slecht. „In een documentaire over de

Groter draagvlak voor voorzieningen

zelfredzaamheid van gehandicapten zou ik kunnen uitleggen hoe de Wet Maatschappelijke Ondersteuning 2015 sterk verschilt van eerdere regelgeving. En hoe door die wet de moge-

lijkheden voor deze groep om zelfstandig en zelfredzaam te zijn of te blijven, veranderd zijn. Er zijn natuurlijk veel experts, maar ik denk dat het goed is dat mensen, met én zonder beperking, zien dat er ook gehandicapte wetenschappers zijn. Dat is, naast mijn expertise en vertelkunsten, mijn toegevoegde waarde.” Hij legt graag iets uit voor de camera, maar verwacht hem niet in een talkshow. „Lieve doe ik programma's met een informatief karakter.” Dijkstra vindt het belangrijk dat het grote publiek via de tv mensen met een handicap leert kennen. „Zo ziet de kijker mensen met een beperking in allerlei rollen voorbij komen en wordt de maatschappelijke deelname van deze groep vanzelfsprekend. Dit vergroot het benodigde draagvlak voor de voorzieningen die deze deelname mogelijk maken.”

Ed Bijman

FOTO KEES HUMMEL

Opeens zie je dat die stoeprand nogal hoog is

Tv-kandidaat: Architect Ed Bijman uit Haarlem. Is 58 jaar. Was mede-oprichter van een architectenbureau dat groot werd in woningbouw. In 2010 liep hij door een ongeluk een dwarslaesie op. Sindsdien is hij aangewezen op een rolstoel. Die verandering zette hem op het spoor van wat hij 'rolstoelarchitectuur' noemt. „Denk dan aan ontwerp-oplossingen voor mensen met een beperking. Oplossingen die naast functioneel ook mooi zijn. Ik wil mijn ervaring als architect koppelen aan de ervaring die ik opdoel als rolstoeler. Dit doe ik met woningaanpassingen voor particulieren, maar ook op grotere schaal voor zorginstellingen.”

Waarom zijn naam in 'de koffer van Rick' zit? „Omdat mensen met een beperking niet alleen bij programma's moeten worden uitgenodigd als het om hun beperking gaat, maar om-

dat ze vanuit hun achtergrond en deskundigheid iets zinnigs over een onderwerp kunnen zeggen. Door ze in beeld te brengen groeit het besef dat de samenleving rekening moet houden met mensen met een beperking. Pas als je mensen

Als je ze kent, ontstaat er begrip

met een rolstoel kent - of als je oma een rollator nodig heeft - zie je dat een stoeprand onhandig hoog is. Of dat er geen hellingbaan is bij de ingang van een winkel. Die bewustwording is nodig. Dus laat op tv zien dat deze mensen onderdeel zijn van onze maatschappij. Want als je ze kent, ontstaat er begrip.”

oe krijg je gehandicapten op tv?

et anders, vindt ister van Gehandicaptenzaken' Rick Brink. „Tijd dat landgenoten vaker aan de Toegankelijkheidsweek van deskundigen, nog een beperking hebben. Mensen eens uit als niet om over hun aten.”

aan) heeft een erfelijkheid broos zijn. Hij is gebonden. Vorig

jaar werd hij tijdens een liveshow van KRO-NCRV door tv-kijkers verkozen als de eerste 'minister van Gehandicaptenzaken'. Dat is een symbolische titel met een praktisch doel: hij heeft de taak om met de programmamakers van de omroep relevante onderwerpen op de agenda te zetten om zo obstakels weg te nemen voor 1,8 miljoen Nederlanders met een beperking. Dus: de media en de politiek zo ver te krijgen dat er meer gebeurt voor deze groep. „Als ik mijn tanden ergens in zet komt het goed”, zegt hij strijdbaar. Wat heeft hij tot nu toe dan bereikt? „Er is een akkoord gekomen om meer speelplekken aan te leggen voor kinderen met een beperking en in september

maakten we de afspraak dat er duizend stageplaatsen komen voor studenten met een beperking. Daar zat een mooi subsidiebedrag aan gekoppeld, dus dat gaat echt gebeuren.”

Zijn drijfveer is duidelijk: „In een land met 1,8 miljoen mensen met een beperking mag je die groep niet negeren. De samenleving moet beseffen dat een beperking geen verschil mag maken.”

Afspiegeling

Het zit hem dwars dat landgenoten met een beperking amper aan bod komen op de tv. „De mensen in de programma's van de publieke omroep moeten een afspiegeling zijn van de Nederlandse samenle-

Een beperking mag geen verschil maken

ving. Maar waar zijn al die mensen met een beperking dan?” Hij wijst erop dat zijn achterban mondjesmaat wordt uitgenodigd in talkshows. „Maar dan vrijwel alleen

om over hun handicap te vertellen. Terwijl er veel zijn die over veel méér kunnen praten dan hun handicap.”

Vandaar dat hij deze 'Week van de Toegankelijkheid' aangrijpt om zijn 'Koffer van Rick' te presenteren. In die koffer zit een lijst met namen en gegevens van zeventig landgenoten die allemaal een eigen talent of expertise hebben. En ja, ook een beperking.

„Het zijn mensen van alle leeftijden met uiteenlopende kennis. Van een hartspecialist tot een kunstenaar en van een advocaat tot een regisseur. Ik strijd ervoor om ze voor de camera's te krijgen omdat ze specialist zijn op een bepaald gebied. Of een interessante mening

hebben. Het zijn mensen die laten zien dat een beperking geen obstakel is om volop mee te draaien. Zo kunnen ze anderen inspireren en laten zien dat ze niet alleen volledig meedraaien in de maatschappij, maar ook een waardevolle toevoeging zijn.”

Selectie

De lijst van zeventig deskundigen stelde hij samen nadat hij een oproep richting zijn achterban deed. Hieruit maakte hij een selectie, waarna de kandidaten naar Hilversum kwamen voor een lesje mediatraining. „Zo weten we zeker dat ze aan de tafel van een talkshow goed voor het voetlicht komen.”

Met zijn namenlijst trekt hij deze week langs programmamakers om die op hun verantwoordelijkheid te wijzen. „Eerst bij de KRO-NCRV, want we moeten bij onszelf beginnen.” Daarna komen de collega's van de publieke omroep aan de beurt. Ook klopt hij aan bij de commerciële zenders. Gaat het helpen? In ministerstaal: Mogen we de bewindsman binnenkort aanspreken op het effect van zijn initiatief? „Jazeker. Ik heb in november al een afspraak met de hoogste baas bij de NPO om het effect te bespreken. En ik heb eerder al laten zien dat het helpt als ik mijn vinger opsteek.”

Jan Vriend